

[Jes Lunde]

Derfor vil jeg gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om også DSU – Danmarks Socialdemokratiske Ungdom – lider af oppositionspanik, eller hvad det er, der går af dem. De har nemlig vedtaget en udtalelse her i weekenden, hvor de har kommenteret skattereformen. Og de siger, jeg citerer med formandens tilladelse:

»Kontanthjælps- og bistandsmodtagere samt andre lavindkomstgrupper får kun i meget ringe udstrækning fremgang i den disponible realindkomst. Og sat i forhold til mellemindkomsterne og de højeste indkomster sker der faktisk en yderligere forskydning mellem dem, der har deres på det tørre, og dem, som står allernederst i samfundet.«

Det siger DSU altså, og DSU har desværre fuldstændig ret. Den skattereform, vi har til behandling i dag, er hamrende skæv. Der vil være i titusindvis af mennesker med lave indkomster, som taber på den. Nogle af dem kan lige nøjagtig holde skindet på næsen i selve skattereformen, men når så de grønne afgifter kommer med i regnestykkerne – og det skal de jo – er resultatet, at der desværre vil være mange lavtlønnede mennesker, som kommer ud med et minus på denne skattereform – en skattereform fremlagt af en socialdemokratisk skatteminister – og det, samtidig med at man i den anden ende af skatteskalaen giver 20.000, 30.000, 40.000, 50.000 kr. i lettelser til familier, der har tårnhøje indkomster. Det er altså svært at forstå, at det er socialdemokratisk politik, men det er det så åbenbart blevet.

Jeg er glad for, at DSU i det mindste kan se, at det er en hamrende skæv reform, Socialdemokratiet lægger op til. Og jeg håber, at de socialdemokratiske folketingsmedlemmer vil læse i de tabeller, der er optrykt i betænkningen, som viser, hvor skæv den i virkeligheden er.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg må i forlængelse af hr. Jes Lundes kritik fastholde følgende: Nu har Socialdemokratiet været med i to omgange til en skattereform. Og hvordan er det så gået? Vi har bedt om beregninger af, hvad forskellige skatteydere betalte i skat i 1986, og hvad de med de samme indkomster vil komme til at betale i skat i 1998.

Dér konstaterer vi, at når det gælder skattereform I, der trådte i kraft i 1987, i forhold til

skattereform II, kan man lige holde skindet på næsen, når man tjener over 130.000 kr., under forudsætning af at man ikke medregner de grønne afgifter, men de kommer jo.

Ser vi så på den erhvervsdrivende – og nu tager jeg et lidt grellere eksempel, det erkender jeg, men det viser jo fundamentalt, hvor skævt det er – der har en indkomst på 2 mio. kr., og som ikke er i stand til at solde andet end 1.300.000 kr. op – han opsparer altså 700.000 kr. – viser det sig, at han har sparet 414.000 kr. i skat fra skattereform I, til skattereform II er gennemført. Det viser skatteministerens svar.

Det fortæller, hvor socialt skævt det er, ligesom der da heller ikke er noget som helst socialt i at sænke lejeværdien på luksusboliger, for det er jo det, man gør. Der er ikke noget som helst socialt i at sikre, at firmabiler maksimalt bliver beskattet med 80.000 kr. Det vil sige, at direktøren, der kører i Lamborghini til 6 mio. kr., kun kommer af med 50.000 kr. i ekstra skat for at køre i firmabil. Hvor ligger den sociale vinkel i disse ændringer?

Jeg må kritisere Socialdemokratiet, som nu i to omgange har været med til en reform, der i den grad skævvrider lille Danmark, og det har Socialdemokratiets Ungdom, DSU, altså ret i.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg var lidt overrasket over det udfald, som den socialdemokratiske ordfører kom med imod Fremskridtspartiet gående ud på, at vi ikke ville stemme for skattelettelser, at vi ville komme med bevidstløse nedskæringer, og jeg ved ikke hvad.

Jeg vil gerne gøre fru Anne-Marie Meldgaard opmærksom på, at Fremskridtspartiet, lige siden disse lovforslag blev fremsat, har henvendt sig gentagne gange til regeringen og bedt om at få en stemmeaftale, mod at vi bare fik en lillebitte flig af et eller andet, som kunne gøre det bedre. Det har overhovedet ikke været muligt – vi er blevet afvist totalt. Vi har holdt en dør åben lige til i dag, hvor vi har skrevet i betækningsbidraget, at vi i dag ville redegøre for, hvordan vi ville stille os til de forskellige ændringsforslag og til lovforslagene.

Jeg kan berolige fru Anne-Marie Meldgaard med, at Fremskridtspartiet ikke har sat sig hen i et hjørne og været negativ og bare skubbet det hele fra os og sagt, at vi bare stemmer imod